Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36569
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

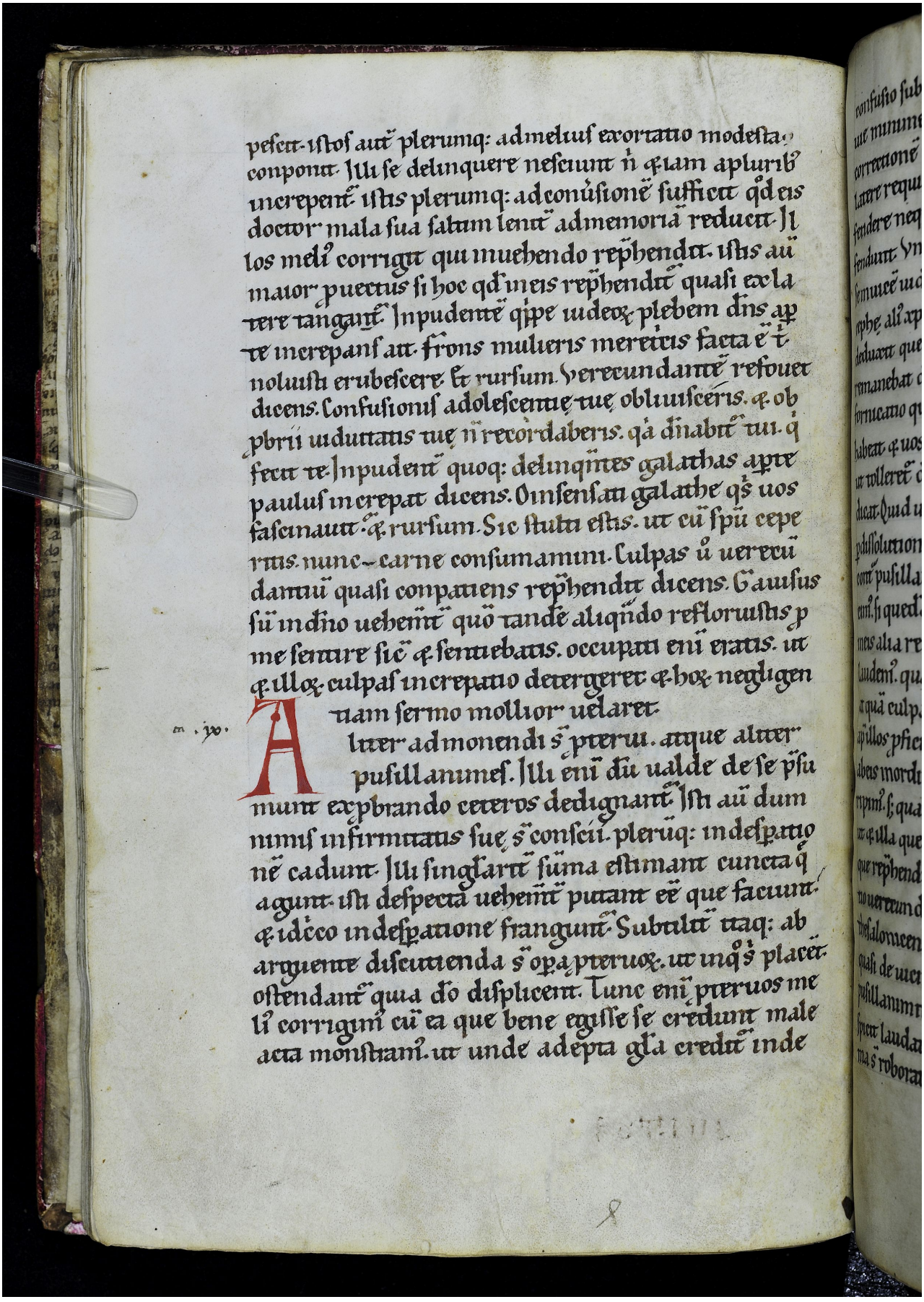

pfect. ſtos aut plerumq: admeliuſ exortatio modeſta
componit. Illi ſe delinquere neſciunt n̄ q̄ iam aplurib⁹
increpent. iſtis plerumq: adcon̄ſionē ſufficit qđ eis
doctor mala ſua ſatim lent̄ admemoriā reducit. Il
los meli⁹ corrigit qui mulcendo reprehendit. iſtis au
maior puerilis ſi hoc qđ in eis reprehendit quaſi exa
cerbare tangant. Impudent̄ q̄ppe iudex plebem dns ap
te increpans ait. frons mulieris meretricis facta ē t̄
noluiſti erubeſcere & rurſum verecundant̄ refouet
dicens. Confuſionē adoleſcentię tuę obliuiſceris. q. ob
probriū uiduitatis tuę n̄ recordaberis. q̄a dnabit̄ tui. q̄
fecit te. Impudent̄ quoq: delinq̄ntes galathas apte
paulus increpat dicens. O inſensati galathe q̄s uos
faſcinauit. q. rurſum. Sic ſtulti eſtis. ut cū ſpū cepe
rit⁹. nunc carne conſumamini. Culpas ū uerecū
dantiū quaſi compatiens reprehendit dicens. Gaudius
ſū in dño uehemt̄ quō tandē aliq̄ndo refloruiſtis p
me ſentire ſic̄ q. ſentiebatis. occupati enī eratis. ut
q. illoꝝ culpas increpatio detergeret. q. hoꝝ negligen

Aliam ſermo mollior uelaret.

Alter admonendi ſ̄ pterui. atque alter
puſillanimes. Illi enī diu ualde de ſe pſu
munt exprobrando ceteros dedignant. Iſti aū dum
nimiſ infirmitatis ſuę ſ̄ conſcii. plerūq: in deſpatio
nē cadunt. Illi ſingularit̄ ſūma eſtimant cuncta q̄
agunt. iſti deſpecta uehemt̄ putant eē que faciunt.
q. ideo in deſperatione franguntur. Subtilit̄ itaq: ab
arguente diſcutienda ſ̄ opa pteruoꝝ. ut inq̄ſ placet
oſtendant̄ quia dō diſplicent. Tunc enī pteruos me
li⁹ corrigim⁹ cū ea que bene egiſſe ſe credunt male
acta monſtram⁹. ut unde adepta gla credit̄ inde